

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Caroli Scribani[i] Amor Divinvs

Scribanius, Carolus

Mogvntiæ, 1616

Cap. V. Inuestigatio Amoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46242](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46242)

tico præsepi carior, molliq̄ue illius
 fœno dulcior, quando fruar optato
 accubitu tuo? quando amica dabo
 oscula manibus pedibusq̄; tuis, quã-
 do infigam lateri perennatura basia?
 quando eodem tecũ crucis tuæ pro-
 cumbam lecto, eadem lancea & cla-
 uis confixus, iisdemq̄ue amoris vin-
 culis constrictus? vt æternum confi-
 gar tibi in deliciarum tuarum cælo-
 rum lecto, in quo æternum fruar ca-
 sto amore tuo, æterna sociatione
 beatus.

CAPVT. V.

Inuestigatio Amoris.

VBi es amor meus, aut in quẽ de-
 mum locum te abdidisti fugiẽs?
 num in inuiis & in inaccessis rupibus?
 nulla præcipitia amori sunt. Trans-
 cendit æthera ridetq̄; montes, rupes-
 q̄ue tamquam dexteræ suæ pilas. Et
 non omnis rupes amori planities est,
 perpetuumq̄ue ac placidum æquor,
 quod

quod calcādum se præbet hilari ma-
 lacia? Num in speluncis & cauernis
 terre commoratio tua? en me in spe-
 luncis medium. Nam quid in his me
 terreat? tenebræ? dies est omni ele-
 mentario maior, vbi tu es amor meus.
 Imò, Sol ille firmamenti magni quid
 aliud est quàm palmaris teda, aut è
 digitali lucerna festuca modica, aut
 deniq; morientis candelæ emortuū
 languidumq; lumen, si componatur
 luci tuæ amor meus? Solitudo? nulla
 solitudo est, vbi tu es amor meus; in-
 gensq; adeo solitudo est, vbi tu non
 es, amor meus. Da hominum millia,
 da ingentes exercitus. Regamq; po-
 tentiæ insanas ostentationes, ingens
 solitudo est si tu abes amor meus. Da
 etiam orbem qua patet vniuersum,
 cælumq; ipsum; immensa, si tu abes,
 solitudo est. Omnia enim sunt, vbi
 tu es; & nihil, vbi tu non es, amor
 meus. Nam & extra te nihil est, cum
 omne bonum in te sit, & in te solo;

nec

nec vlli⁹ accessione boni quidquam
accedere possit tibi.

An in densis & imperuis nemore?
inter implexos virgultis sentes, ve-
pres, spinas? nihil inuium amanti est.
Nam quid hic vereat liuores? quos
cū in tu pro me tuleris, non beatus e-
ro si rependero, & assimiler tibi? an è
spinis vulnera? felices spinæ. rubeam
tantūm hac grata dilecto meo pur-
pura; fiatque corpus hoc vulnus v-
num, vt assimiler sponso meo, cuius
vestimenta è torcularibus synanogæ
& pressura gentium rubricata, & san-
guine tamquam imbre grauida, o-
mnem vincunt purpuram. fortuna-
ta purpura amoris mei sanguine tin-
cta. Beata torcularia quorum bene-
ficio natet hic amans animus in hoc
felici sanguinū flumine, in hoc for-
tunato sanguinum balneo; quo post
languincos sudores, nobili egredia-
tur vestitus purpura, in occursum
purpurati dilecti sui.

An

An in annosa nemoris huius aliqua quercu quæ secula referat? enego felicior iam Milo. nam si in hoc amoris conatu secer medius, nõ beatus, qui disruptis obicibus, diffractis costalibus repagulis, cor totũ quod latebat abditum, sacrem tibi? vt fiat quercus hæc tanquã domicilium & cubiculum genitricis dilecti mei, in quo solido vinculatus amoris nexu vigilans dormiat, dormiens vigilet, quiescatq; compare iam suo fruens molliùs, foueatur calidiùs, alatur tanquam reginæ sponsæq; suæ manibus alumnatus teneriùs, habeatur tanquam osculo dilectæ suæ pignoratus suauiùs. Amica quercus tanto hospite nobilitata. Optatus torus omnib. votiuis puluinaribus gratior, omniq; regia mollior culcitra, omni Salomonis lecto illustrior clarioque. Perge tantũm sponse mi. In secreto conclau tuo venare amantes, nullis nec tormentis, nec morte diffundendos.

An

An in odorata viola casti straxisti
 pudoris lectulum? suauiter hic cuba-
 bis amor meus, omniq; pluma mol-
 lius decūbes. Nam ex voto meo (da
 qui solus potes) ego è violis vna. Tu *Rom. 7*
 testis huius animæ. *Velle adiacet mihi,*
 & inexplebilis casti pudoris sitis. Ex-
 ple qui potes, è casto hoc voto castā
 fitim, famemq; castam, vt totus iam
 inenodabili castimonix nexu, inne-
 xus tibi, exhorrescam ad extranea v-
 bera, aliena cubilia, peregrinum si-
 num. Neque tu iam vltra aberres ab
 hoc violæ tuæ toro, sed æterna, accu-
 batione bees amantem.

An inter amicas tibi rosas, spinis ar-
 matus castra metaris? quid mihi no-
 ceant spine, qui maiori lancinor vul-
 nere? nam quæ sæuior spina fuga di-
 lecti mei? quæ crudelior amoris re-
 cessu, quo me excordem reliquit, v-
 nico vitæ meæ spiramine adempto?
 potest hac spina inueniri acerbior,
 quæ ex animam hanc animam reliquit
 sibi

sibi, meliore sui parte frustratā? quid
 ego nunc verear spinas? nam quid
 reliquum est quod adimant mihi? i-
 gnobilem aliquem sanguinē vidua-
 tum vita? quid mihi cum hoc san-
 guine qui nobiliore nudatus iaceo?
 fluat ille & totis fluat venis, spinis
 haece, tamquam ferro & clauo edu-
 ctus, tantum redde quem meliorem
 ademisti, cum teipsum ademisti. Nā
 quale cor amantis est, si quem amat,
 abest? vnum cor amantis amatus est.
 & non hoc ademisti qui teipsum ad-
 emisti mihi? fallitur qui quærit al-
 liud. Reseca. Nec aliud quā amati
 cor reperies. Quod quicumq; exco-
 stato pectore surripuerit, non is mi-
 serum & exsanguē relinquet corpus,
 meliore parte sui extutum? & quid al-
 liud amor meus es quā cor quo vi-
 uo? o viuum tibi, moriar mihi! magis
 etiam seculo huic nequam. Nolo vi-
 tā extra te. Nec cor aliud volo quā
 te. Abdicaui enim me iam diu corde
 meo,

meo, vt fruere tuo. Seca, & vide.
 Nam quod meum erat, tradidi tibi.
 & si accuratius scrutatus fueris, re-
 peries illud in abdito rosarum tua-
 rum, spinis tuis circumfessum, &
 non iam amplius meum, quod vi-
 tronea & libera donatione tuum est.
 Ills implexum hęret cor meum do-
 natio iure tuum. Nam hic non es-
 se certum mihi est. Semel possessio-
 ne illius me spoliaui, spoliaui æter-
 num. Semel lubens volensque vni-
 uersum jus meum in te trāstuli, tran-
 stuli æternū. nil reuoco. nec possum.
 nec, si possim, velim. sed nec tu reuo-
 ca donationem semel datā. semel te
 mihi mediū inter spinas dedisti pur-
 pura vestitū. quid succidis donatio-
 nē, & rosa sua viduas destituis spinas?
 nolo sine rosa spinas, adeoq; nec sine
 spinis rosam. marcescit sine illis rosa.
 & non omnis rosæ è spinis suis vita?
 nō languet & moritur sine illis rosa?
 tu mea rosa es, sed immersa spinis vi-

rae meae. Hinc rosam inter spinas amo. Euanescit solitaria. Sed & ego è rosis vna sum, sed obfessa spinis, in capite tuo iam olim mortuis, ut e- liore tua viuerent quàm vita si a;no- biliore tua, quàm purpura ruberent sua; præstantiore tuo tingerentur, quàm natiuo succo suo.

Fors inter lilia pascere amor me. Aut in palma strauisti tibi, vel in lau- ro deniq; sedem fixisti. En me è liliis vnum. Pascere dilecte mi, pascere. Nam quid peregrina quæris lilia do- mesticis diues. Domestica mea sunt. Non tibi sacraui illa sanctiorib. vo- tis? Quòd si inter palmas tentoria fi- xisti; en tibi palmetum nouum, qua- le vere nouo, cor meum. Hic tibi in- ter pacis & v'ctoriæ symbola humili- strauit culcitram; sed castam, electam, puram, ipsoq; nitore suo ad dulcem, & non medicatum prouocâtem so- mnum, ad amicam curisq; & suspi- riis exutam quietem prolectantem.

Sia

Sin inter æternas laurus locum delegeris, habes me ex his vnam, quæ nec imbres, nec grandinem, nec meteam fulmina, tuitione tua contra quæcunque aduersantia munita, perenniq; virore aridam duramq; hiemem inimicæ manus vincens.

An in niuibus & glacie commoratio tua? si primum, conuoluo me niuibus, vt amoris tui calorib. resoluar tecum, fiatq; ex vtroq; fons irriguus vnus, scaturiens saliensque in vitam æternam *fons hortorū, puteus aquarum Can. 4. viuentium; vt clamem cum spōsa, Surge Aquilo, & veni Auster, perfla hortum meū, & fluant aromata eius. & fons hic meus paruas, oculis tanquam nubibus & niuib. natus, crescat in fluuiū Esther. maximum, & in aquas plurimas redundet. Tu n. solus es amor meus, qui nō niues tantūm amantium oculorum, sed & cordiū conuertis petrā in stagna ps. 133. aquarum, & animorū rupem in fontes aquarū. non audiā querelas voces tuas,*

- Ier. 2.* me dereliquerunt fontem aquae viuae & foderunt sibi cisternas, cisternas dissipatas, quae continere non valent aquas. Sed ex illorum numero cōfurgam, qui promissorio verbo tuo diuites, exultant locuplete sponsione tua, qui autē biberit ex aqua, quam ego dabo ei, non sitiet in aeternū, sed aqua quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquae salientis in vitam aeternam. Illis sociatus ad quos fortunata haec erunt verba:
- Apoc. 7.* Deducet eos ad vitae fontes aquarum, & absterget Deus omnem lachrymam ab oculis eorum. Si verò glacie cingeris, totoque glaciali aut Norico ambiris Oceano ego me illi immergam totum. Quid enim illius verear aut exhorrescam frigus, aut pertimescam glaciales fluctus, concretosque fluctibus fluctus, tanquam montes montibus superpositos, cum tu in illis domicilium firmaueris ignis meus, immortalis diebus ac noctibus amoris ardens flamma, quo vno liquecant caeli aere fusi, omnisque chalybs fluat cera. *ō colliquefam*

quescam & defluam totus, vt permittus tibi, vnū tecum statuam flumen, congelascam tecum totus, vt vna enascatur glacies ignib. tuis foeta grauidaque, flammisq; tuis fota, vt non vltra duo, sed simus vnum. Nolo nomen nouæ coelementatæ huic rei de meo dare. tu huic flumini & Oceano nomen indes, & nomē vnum; vt sub nomine hoc vno cælesti, res lateat vna, res diuina, & vna tantum.

Quid si inter leones nouus decubas Daniel? blandæ iubæ, molle stratum, suaues linguæ, enubilate quidquid hic macularum, vt placeam dilecto. Quid si inter rigridis catulos à partu recentes habitatio tua? quid tigris aut leonum verear rugitus & rabiem, nec sine dente & sanguine minas, si tu ibi es amor meus? etiam in struthionum procumbam cubilibus, inter crocodilos & basiliscos, omnisq; generis gentiumq; serpentes. Nam quid mihi noceant toxica,

cum habeam te omni toxico theati-
cam potetioem, omni veneno mi-
thridaticum validius. Nulla venena
sunt ubi tu es amor meus. Imò vene-
na omnia antidota & medicabula
pharmaca sunt, adeoq; mella & vina
sunt, ubi tu es amor meus. Propina
æternum hoc mihi venenum vinum
factum, bibamq; æternum hæc toxi-
ca mella nata, vt æternum poter his
delitiis amoris manibus temperatis.

Verum si in elephante te abdid-
eris dilecte mi, quid rei mihi aut spei
reliquum est? ludus mihi hæc bestia
est, & catulus dominam suam suavitatis,
si tu in illa te abdidderis aut pro domo
belluam delegeris. Sed & Eleazar ego,
vt fecem domicilium hoc medium,
in quo tota sepeliatur anima. felix mo-
numentum, si tu in eo mecum habi-
tas amor meus. Nulla n. mihi iam hic
bestia, cælum est. Vt neq; olim Ionæ,
cū in piscis aluo volueretur, mæror
aut indignatio, aut belluinum monu-
mentum

mentum fuit; alioqui triduum non
 minùs q̄ in recessu reconditæ alicu-
 ius sepulturæ, illo concoquendo in-
 ter ceti viscera suffecisset: sed diuinæ
 potestatis domicilium quoddã fuit.
 Eueniat hoc mihi certiore tecũ fo-
 ciatione, amor meus. non queror de
 loco, cælum mihi locus omnis est, et
 in cuiuscunq; belluæ intestinali vo-
 lutabro, et in immortalis inferorum
 flamma, si æternùm in illis amico ne-
 xu coniungar tibi, nullo æuo separã-
 dus. Ita voueo. Audi qui potes, qui
 tuorum soles vota, amor meus, Deus
 meus & omnia.

CAP. VI.

Indagatio aberrantis animæ.

FATIGOR. ô quando te videbo a-
 mor meus? quando optatis fruar
 amplexibus? quando infigam casti a-
 moris oscula? ô amor! ô basia! ô quã-
 do? lassor. nec inuenio quẽ amat ani-
 ma mea. circuiui plateas, obiui fora,
 prata vicina & remota, innataui flu-
 minibus, enauigauit maria, lustrauit

Aa 4. opaca